

Selve indholdet af Europolkonventionen er imidlertid herudover ganske problematisk. Det er et problem, at man ikke har taget hensyn til, at der er forskelligartede politikulturer i de enkelte medlemslande. Der er ikke en fælles opfattelse af forholdet mellem politi og borgere eller en fælles opfattelse af, hvilken funktion et politi skal udøve i et samfund.

Man burde have taget bestik af, at kriminalitetsformerne, herunder deres grovhed og omfang, er forskellige i de forskellige lande. Det skaber naturligvis forskellige traditioner for, hvilke magtmidler politiet anser det for berettiget at benytte, samt ikke mindst forskellig opfattelse af grænsedragningen mellem politi og militær. Terrorisme er ikke noget specielt problem i Danmark, hvorimod det er en del af hverdagen i f.eks. Spanien.

Disse forskellige kulturer har betydning for datasikkerheden, fordi man naturligvis kan få en begrundet mistanke om, hvorvidt den retlige regulering, som konventionen sprogligt lægger op til, fortolkes ens i de forskellige lande og dermed praktiseres efter en ifølge dansk opfattelse acceptabel måde.

Vi kan ikke se bort fra, at der er risiko for, at data, der ofte vil være af særdeles følsom karakter, spredes i videre omfang end tilsigtet eller benyttes til formål, som efter konventionsteksten er uautoriserede.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at der ikke i konventionsteksten er lagt op til, at eventuelle yderligere internationale eller EU-retlige databeskyttelsesregler ikke vil få betydning for dataanalyzesystemet, endsiges måden hvorpå de kan anvendes. Man har allerede fundet de vises sten, og sådan forbliver det.

Karakteristisk for de oplysninger, der lægges ind, er, at de bygger på vurderinger, dvs. skøn, som i sagens natur vanskeligt kan efterprøves, endsiges modbevises, idet de mennesker, hvorom der registreres oplysninger, ofte ikke – af gode grunde måske – får viden om deres eksistens.

Som det er nævnt under debatten, har der tidligere været en del debat i bl.a. Europaudvalget om, hvilke oplysninger der må indlægges, og selv om vi må gå ud fra – indtil vi har fået andet at vide – at det tidligere forslag til registerforskrifter, som skulle indeholde alt om en person, herunder også seksuel observans, religion osv.,

er bortfaldet, så tror jeg ikke, at de fremtidige forskrifter bliver ret meget anderledes.

En påstand, jeg bl.a. bygger på indtrykket fra Retsudvalgets møde i Europol, hvor det var tydeligt, at direktøren simpelt hen ikke forstod de holdninger, som stort set hele Retsudvalget gav udtryk for; for ham var målet at fange forbryderne. Røg der nogle i svinget, så var det ikke så godt, men ...

Det, man jo i den forbindelse må være opmærksom på, er, at der også bliver adgang til at registrere oplysninger om vidner og potentielle ofre i systemet.

Et andet problem er, om selve sikkerheden er god nok for de indlagrede oplysninger. Jeg ved godt, at man i Europol står helt uforstående over for den her usikkerhed, men jeg tror også, at de i Pentagon til enhver tid vil holde fast på, at det var helt umuligt at hacke sig ind til deres oplysninger, indtil et par drenge fra Roskilde gjorde det, og det på et tidspunkt, hvor der var alvorlig uro i Korea.

En tredje bekymring er, at man i konventionsteksten har indskrevet, at Europol om 2 år skal behandle et spørgsmål om terrorisme, uden at man har fundet ud af en afgrænsning af dette begreb, om end man har søgt at finde en definition gennem lang tid. Hvorfor det skulle kunne lade sig gøre om 2 år, står jeg uforstående over for.

Endelig er det bemærkelsesværdigt, at man vil overlade til Ministerrådet at udvide Europolis arbejdsopgaver, et punkt, der står i relation til justitsministerens forslag om at give Europol operative beføjelser. Nu er selve dette begreb ikke helt tydeligt defineret af ministeren i det notat, vi har fået, men det angiver retningen.

Jeg forstår godt dansk politis bekymring over denne ratifikation og deres bekymring over, hvad det skal ende med, for det bliver faktisk også ret interessant.

Enten kan vi se en udvikling af et stort system, hvor antallet af ansatte i Europol vokser og udvikler sig til en slags overnationalt politi med virkemidler, som er forholdet imellem dansk politi og borgerne ganske fremmed, eller også vil vi se et system, der fungerer helt uafhængigt af politiarbejdet i øvrigt, og hvor de enkelte politifolk vil udnytte deres direkte kontakter politikorpserne imellem uden om Europol, og det vil kun fremtiden vise.

SF ønsker ikke at støtte denne vej frem mod et slags politi, hvor det danske PET vil fremstå